

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121202983
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121202983.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávnených 1/ B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX S. 2/ P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX S., obaja zastúpení zákonným zástupcom - matkou P. D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX S. proti povinnému G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX S., v konaní zastúpený JUDr. Ferdinand Klinovský, advokát so sídlom Hviezdoslavovo nám. 1660, 026 01 Dolný Kubín, o vymoženie zameškaného a bežného výživného s príslušenstvom, v exekúcii vedenej pod č. 140EX 57/2021 súdnym exekútorom JUDr. Martin Rišian, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská č. 1069, 010 01 Žilina, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/29/2021 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/29/2021 zo dňa 28. mája 2021 m e n í tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Povinnému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Dňa 28.05.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 33Ek/29/2021, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07. 01. 2021 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného a bežného výživného s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/19/2020 - 237 zo dňa 19. 11. 2020, vykonateľný dňa 01. 12. 2020. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 26. 01. 2021 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Martina Rišiana, so sídlom exekútorského úradu ul. Pivovarská.1069, 010 01 Žilina, (ďalej len „súdny exekútor“). Súdny exekútor predložil dňa 17. 02. 2021 súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením. Uvedený návrh na zastavenie exekúcie povinný odôvodnil tým, že hoci neuhradil výživné v termíne uvedenom vo vykonateľnom rozsudku 12P/19/2020, poukázal čiastku 398 EUR za obdobie od 12/2020 do 02/2021 na účet svojej manželky, čím mal vzniknúť ešte preplatok. Tvrdil, že exekúcia bola vykonaná bez možnosti preukázania sa a možnosti sa obhájiť. Uviedol, že manželka úmyselne uviedla v návrhu na vykonanie exekúcie jeho adresu trvalého pobytu a nie jeho korešpondenčnú, nakoľko vedela, že na adrese trvalého pobytu sa nenachádza. Žiadosť o vymoženie výživného mala podať oprávnená aby povinného poškodila v úverovom registri, nakoľko mala mať vedomosť o tom, že chcel brať nový úver na nehnuteľnosť pre jeho synov, ktorí im boli zverení do striedavej starostlivosti. Oprávnení sa prostredníctvom zákonného zástupcu vyjadrili k návrhu na zastavenie exekúcie a žiadali pokračovať v exekúcii, nakoľko v období od 12/2020 mal povinný poukázať na účet sumu 240 EUR, ktorá mala pozostávať z výživného na mesiac január 2021 a február 2021. Za mesiac február 2021 mal povinný poukázať výživné až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie 04. 02. 2021. Platby, na ktoré poukazoval povinný a má ich za výživné, slúžili na úhradu za byt, ktorého sú povinný a zákonný

zástupca oprávnených spoluvlastníkmi a táto úhrada mala byť vykonaná v termíne 15. 11. 2020. Preto povinný dlží naďalej na výživnom za mesiac 12/2020 v sume 120 EUR spolu s trovami exekúcie. Na podporu svojich tvrdení boli doložené fotokópie výpisu z bankového účtu s platbami od povinného a fotokópia výpisu z katastra nehnuteľností. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že sa po preskúmaní návrhu stotožnil s tvrdeniami oprávneného, nakoľko zistil na základe priloženého výpisu z bankového účtu oprávneného, že platby od povinného boli pripísané na účet oprávneného dňa 02. 01. 2021 označené ako „Alimenty 1/2021“ a 04. 02. 2021 označené ako „Alimenty 2/2021“. V zmysle výrokovvej časti rozhodnutia, ktorým bola uložená povinnému povinnosť platiť výživné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, posúdil súd uvedené platby aj z označenia povinného a tvrdenia zákonného zástupcu oprávnených za splnenie povinnosti platiť výživné za mesiac január 2021 a február 2021 avšak po určenom termíne. Keďže povinný stále neuhradil výživné za mesiac december 2020 a z predloženého výpisu z účtu nevyplýva, že táto suma bola uhradená, súd mal za to, že trvanie exekúcie je v tejto časti opodstatnené. Povinný nepredložil a ani nenavrhol dôkazy na podporu svojich tvrdení. Platbu pripísanú na účet dňa 15. 11. 2020 vo výške 158 EUR označenú ako „za mesiac 11/2020“ súd posúdil ako inú platbu ako výživné, nakoľko ani jej výška a ani jej označenie nezodpovedá platbe za výživné, tak, ako to tvrdí povinný. Z uvedeného a z predloženej fotokópie výpisu z katastra nehnuteľností možno vyvodíť, že táto platba bola platbou za náklady na byt, tak ako to tvrdila zákonná zástupkyňa oprávnených. Z toho vyplýva, že oprávnenému nebola pripísaná na účet suma zodpovedajúca výške mesačného výživného 120 EUR za mesiac december 2020 a teda pokračovanie v exekúcii je dôvodné, keďže súd pri skúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že povinný nepreukázal dôvody, pre ktoré by nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku alebo iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu.

3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 ods. 5 a § 65 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o rodine").

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť v ktorej uviedol, že zastávajú názor, že nie sú splnené podmienky pre vedenie exekučného konania. Povinný dňa 15.02.2021 uhradil na účet oprávnenej sumu 120,- Eur a dňa 18.02.2021 uhradil na účet oprávnenej sumu 139,80 Eur, pričom v poznámke k platbe povinný uviedol, že ide o úhradu „za alimenty za 12/2020“. Dňom 18.02.2021 uhradil povinný sumu výživného za december 2020, čím došlo k zániku vymáhaného nároku. Od marca 2021 si povinný riadne a včas plní svoju vyživovaciu povinnosť, pričom v apríli 2021 uhradil na účet matky oprávnených dve platby vo výške 120,- Eur, nakoľko jednu platbu zadal omylom. Oprávnenú povinný požiadal o vrátenie predmetnej platby vo výške 120,- Eur, avšak matka oprávnených platbu odmietla vrátiť. V mesiaci apríl 2021 tak uhradil oprávnený dvojnásobok výšky výživného. V mesiaci apríl 2021 a máj 2021 si povinný taktiež splnil svoju vyživovaciu povinnosť na základe súdneho rozhodnutia. Taktiež povinný zaplatil trovy exekučného konania na účet súdneho exekútora JUDr. Martina Rišiana. Ďalej poukázal na to, že dňa 31.05.2021 Krajský súd v Žiline, v konaní vedenom pod sp. zn.: 10CoP/12/2021, na základe odvolania matky oprávnených rozhodol, že zrušuje výrok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o uložení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a vo výroku VI. o trovách prvoinštančného konania a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe uvedeného má s poukazom na ust. § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku za to, že nie je možné, aby bolo naďalej vedené exekučné konanie.

5. K sťažnosti sa vyjadrila aj zástupkyňa oprávnených. Uviedla, že sa nestotožňuje s návrhom a sťažnosťou povinného na zastavenie exekúcie pretože povinný súdom určené výživné neplatil a aj po výzve exekútora ho neplatil na čas. Vzhľadom na to že sú naďalej majitelia nehnuteľnosti a povinný jej od decembra 2020 neprispieva ani na hypotéku ani na zálohové platby na byt považuje platbu 120 eur ako splátku dlhu ktorý voči nej má keďže všetko platí zaňho. Rovnako nevidí dôvod na pozastavenie exekúcie nakoľko Krajský súd Žiline nariadil Okresnému súdu v Námestove prehodnotiť výšku výživného nakoľko je nízke. Ešte nebol ani vytyčený dátum pojednávania. Okresný súd Námestovo sp.zn:12P/19/2020-237 určil Igorovi Kovalčíkovi platiť výživné a nové pojednávanie ktoré ešte len bude, na tom nič nemení. Preto nevidí dôvod na zrušenie exekučného titulu.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

8. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

9. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

13. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

15. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

16. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

17. Po preskúmaní veci súd konštatuje, že podaná sťažnosť povinného proti napadnutému uzneseniu je dôvodná a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť.

18. Súd v prvom rade konštatuje, že exekučný súd je povinný pri každom exekučnom titule, okrem iných skutočností skúmať, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný, pretože exekúciu možno viesť zásadne iba na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý musí byť vykonateľný od začatia, až do ukončenia exekučného konania.

19. V posudzovanom prípade sa preto súd v súvislosti s informáciami uvedenými v sťažnosti zaoberal otázkou, či samotný exekučný titul je stále vykonateľný, inými slovami povedané, či v čase rozhodovania súdu o sťažnosti povinného nedošlo k zániku exekučného titulu, ako to v podanej sťažnosti uvádzal povinný.

20. Pre sudcu pri rozhodovaní o sťažnosti je rozhodujúci stav, ktorý tu je v čase vydania jeho rozhodnutia. Sudca preto musí prihliadnúť aj na nové skutočnosti a dôkazy tzv. novoty, ku ktorým došlo po rozhodnutí súdnym úradníkom, pričom v predmetnom konaní bolo takouto novotou práve rozhodnutie Krajského

súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/12/2021 zo dňa 31.5.2021, ktoré tretím výrokom zrušilo rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým uložil vyživovaciu povinnosť povinnému a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že uvedeným výrokom odvolacieho súdu došlo k zrušeniu exekučného titulu na základe ktorého bolo začaté predmetné exekučné konanie. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že v čase jeho rozhodovania o sťažnosti už neexistuje exekučný titul na základe ktorého by bolo možné viesť túto exekúciu, pretože tento bol zrušený, a preto súd nemohol inak ako exekúciu zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že rozhodnutím Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/19/2020-464 zo dňa 7.10.2021 vo veci bolo opätovne rozhodnuté a maloletým bolo prvým výrokom súdu priznané výživné vo výške 50 Eur na maloletého Erika a 40 Eur na maloletého Michala, keď v danom prípade sa jedná o nový exekučný titul. Preto v prípade že povinný nebude v budúcnosti takto určené výživné plniť, môžu sa oprávnení domáhať svojho nároku v rámci už nového exekučného konania podkladom ktorého bude práve vyššie citované rozhodnutie Okresného súdu Námestovo zo dňa 7.10.2021.

21. K úhradám vykonávaným počas exekúcie súd uvádza, že tieto samy o sebe nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie súdom. Tieto platby sú v rámci exekúcie zohľadňované konajúcim súdnym exekútorom v rámci vymáhaného nároku. Inými slovami povedané, plnenia realizované povinným po začatí exekúcie treba považovať za plnenia ktorými došlo k ukončeniu exekúcie čiastočným splnením vymáhaného nároku. K bežnému výživnému vymáhanému v exekúcii (tzn. po doručení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) súd uvádza, že exekúciu na bežné výživné, ktorá bola začatá čo i len v časti dôvodne možno zastaviť len ak sú splnené predpoklady ustanovenia § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O splnení týchto podmienok však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 1 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v danej procesnej situácii nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný zastaviť exekúciu pri vymáhaní bežného výživného.

22. Právo na výživné je zákonným oprávnením dieťaťa. Výživné platené povinným rodičom slúži k okamžitému uspokojovaniu potrieb oprávneného a povinný by mal zodpovedne pristupovať k plneniu svojej zákonnej povinnosti a dbať o to, aby vyživovaciu povinnosť plnil tak ako mu bola stanovená.

23. Podľa § 199d ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Štát má právo na náhradu trov voči tým, ktorí mali pri dokazovaní nejakú povinnosť, ak im ich vznik možno pričítať.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenými, súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Pretože súd prvej inštancie návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel, nárok na náhradu trov konania by súd priznal povinnému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinný si v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie náhradu trov konania neuplatnil, súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie nepriznal. Súčasne však súd uvádza, že náhradu trov konania povinnému nepriznal aj z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. To znamená v čase jeho podania povinný nemal uhradenú svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávneným. Preto exekučný súd vydal poverenie príslušnému súdnemu exekútorovi, aby vykonal exekúciu voči povinnému na základe predloženého exekučného titulu. Ako už bolo spomenuté, obrana povinného ohľadom platieb po podaní návrhu na vykonanie exekúcie nemala vplyv na zastavenie exekúcie súdom, pretože súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie posudzuje to, či exekučné konanie začalo dôvodne. Teda, ak v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie výživné

uhradené riadne a včas nebolo, tak exekučné konanie začalo dôvodne. Dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že došlo k zrušeniu exekučného titulu, pričom sa však nejedná o dôvod ktorý možno pričítať oprávneným ale matke oprávnených ktorá však nie je stranou exekučného konania (ale základného konania).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil, s tým, že druhým výrokom povinnému náhradu trov konania nepriznal. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vzhľadom na zachovanie dvojinstančnosti konania o trovách exekútora bude vec predložená vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o trovách exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).